

на Шипка. Къмъ 1-й септемврий пристигнаха отъ Цариградъ нови подкрѣпления и силитѣ на Сюлеймана, собствено на Шипка, достигнаха до 25 хиляди души. Сега той намислюва да овладѣе руската позиция съ нощна атака. Отъ 1-й септемврий турската артилерия усили своя огънь, 12 оржедейната мортирната батарея, която се построи на ската на югъ отъ Св. Никола, почна тъй също да обстрѣлва рускитѣ окопи и батареи. Загубитѣ на послѣднитѣ се увеличиха и достигнаха до 40—45 души въ день, вмѣсто 10—15, както бѣше до сега. Но независимо отъ материалнитѣ вреди, огъня на турскитѣ мортири произвеждаше и твърдѣ тѣжко морално дѣйствие Бавно лѣтящитѣ бомби, които се пушиха прѣзъ всѣки 5 минути, се ясно виждаха. Защитницитѣ инстинктивно бѣха длѣжни да слѣдятъ за тѣхното хвърчание и да се хвърлятъ задъ това или онова закритие, за да намѣрятъ защита. Бомбитѣ, които падаха по сѣв. склонъ на Св. Никола, се търкаляха на доло и повечето пжти се спираха около бруствера на тозъ или онзи окопъ, гдѣто се и прѣскаха. Всичко това произвеждаше едно угнетающе нравствено впечатление на защитницитѣ на Шипка и не имъ даваше покой нито деня, нито нощя. Въобще мортирния огънь бѣше единъ сюрпризъ за всички и неговото морално дѣйствие бѣше по силно даже отъ анфиладния и тиленъ огънь на полската артилерия.